

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Augusti. Beatus, qui amat te; & amicum, in te; & inimicum propter te.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

dico larcire ; & quod esse per se nequit infectum ,
efficere , quasi nunquam sit factum. Hæc facis modi-
co fletu , Itaque.

Fle pro peccatis ; in cælum scandere si vis ,

2. DIES AUGUSTI.

Beatus , qui amat te ; & amicum , in te ; & inimicum
propter te. *S. August. l. 2. Confess. c. 9,*

Inimici I. **H**abet Charitas angustum Isi-
dolum , non tantum , quod est
diligendi : etiam Ethnicorum , ad ami-
injuriam re-
mittendæ.

ad inimicos sese explicat , adeoque omnes suo am-
plexu implicat. Quisquis eâ pollet , injurias non me-
do libens admittit , sed gaudens remittit. Non ne-
cessitas maximum esse supplicium injuriæ illatæ , intu-
isse : adeoque gravius esse , injuriam facere , quàm
accipere. Inimicos diligere iisque injurias remitte-
re , non tantum decet , sed oportet : quia Deus illud
non tantum ut amicus consulit , sed ut Dominus
præcipit : Christus illud non modò suadet , sed jubet.
Quid , inquires ? egone illum onerabo beneficiis , qui
tot me infectatus est maleficiis ? Ipse mihi atrocem
intulit injuriam , & ego referam illi gratiam ? Egone
pro illo piè precabor , qui mala mihi omnia impreca-
tur ? Is odio mei ravidus , ubique me persequitur , &
ego amore illum prosequar ? Non potest fieri : re-
pugnat naturæ , pugnat contra rationem , excedit
hominis vires. Itane verò ? ergone illa tibi censetur
prudencia , malle se perdere , quàm inimico parcere ?
præstare potiùs esse malum , quàm pati mala ? satiùs

esse, æternum ardere in tartaro, quam ignoscere inimico; Quæ hæc mentis cæcitas? quæ voluntatis perversitas? quæ animi perversitas?

II, Quid, si tu alicui deberes mille aureos; & alter tibi decem, & in hunc modum tecum pacisceretur: Tu mihi remitte decem, & ego tibi remittam mille. An non millies illi gratias ageres? an contractum rescinderes? Ubi igitur iudicium tuum? ubi prudentia? ubi fides? Quodlibet, quod commissum flagitium, est immane debitum. Etiam à peccato absolutus, non es solvendo; quia remisâ culpâ, superest solvenda pœna. Es igitur Deo debitor plusquam decem millium talentorum, utpotè reus periculum suppliciorum; inimicus verò tuus, unius denarii taxat tibi injuriæ illatæ est debitor. Deus autem tecum pacisci cupit: Tu illi remitte debitum illud minimum, & ego remittam tibi maximum. Et contractum admittere dubitas? & tecum, an admittendum sit, deliberas? imò admittere reculas? Certè, si rex grandem tibi præcepisset, cui quilibet præcipiens jus est, ut posset vel minimi, quod concipi potest, illiciti debitum tibi remittere; si quotidie expiatorius te flagellis animadvertendum foret, si corpus undiâ macerandum; si cilicino amictu caro castiganda; si trans Alpes peregrinari oporteret; si facultatibus omnibus renuntiare; certè, nisi impos mentis facere debuisses: quanto magis, dum tibi dicit: (a) *Dimitte, & dimittetur*? Audi Chrysostomum: (b) *Non dixit Christus, ut oremus: Dimitte debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris; sed dimitte nobis, sicut & nos dimittimus: ut prout*

(a) *Matth. 5. (b) Matth. 5. In Imperf. Hom. 6.*

Augustus. *dimittamus, & postea à dimissionem nobis petamus; & sic dimissionem nostrorum peccatorum à Deo accipiamus.* Non hîc licet differre, oportet prius dimittere, quam petere, ut Deus dimittat.

III. Quid, si medio in foro arderet pyra, & accensis facibus arderet ignis, Judexque tibi minaretur, te piccâ veste, modestâque tunicâ induendum, vel inimico ignoscendum. Age, quid ageres? an tecum diu quid agendum foret, cogitares? Imò licet inimicus ille tuus omnia abstulisset tua; licet filium unigenitum jugulasset, aut uxorem mactasset; injuriam quantamcunque, nullâ interpositâ morâ, remitteres, ut pœnam evaderes. Et ubi nunc Christiane, tua fides? Minatur tibi æquissimus sceleratorum Judex, & severissimus scelerum Vindex: Aut inimico injuriam remitte, aut me aliquando audes: Recede à me maledicte in ignem æternum. Et tu tam es vesanus, ut non modò non remittas injuriam, sed cogites etiam vindictam. Ruborem hîc tibi incutient, si quid tibi in fronte superest ruboris Ethnicici, injuriam, quàm faciles admittere, tam non difficiles remittere. Zeno inimico dicenti: *Disperam, ni malum tibi dederò*, retulit: *Et ego disperam, ni te mihi conciliavero.* Pleni sunt Veterum antiquales hujusmodi exemplis, sed malo te Christianorum exemplis accendere, quàm Ethnicorum confundere. Ludovicus XII. Gallia Rex, gravissimis laceratus contumeliis, cum in Regni hæreditatem cessisset; & calumniatores sibi fugâ consulerent, absentes Regio hoc edicto revocavit: *Privati personam exui: Rex quippe constitutus, hæc convitia neque cura, neque ulciscor.* Non te Deus suum filium agnoscer,

nisi inimico ignoscas. Inimicus tibi erit leges honoris, & gloria, si immemor fueris injuriæ.

3. DIES AUGUSTI.

Grande est, intra se aliquem tranquillum esse, & se convenire. *S. Ambr. l. de Jacob. l. 2. c. 6.*

Pax animi.

I. **P**AUCOS, qui sibi convenient, invenies. Intra se esse tranquillum tam singulare, quam commune extra se esse seditiosum. Quo

modo residebit in corde Pax, ubi ardet fax omnium bellorum cupiditas, quæ perpetuò effert signum canit classicum? Pax absoluta omnibus suis muneribus haberi non potest, ubi qui pacem tollunt, sunt hostes innumeri. Hic enim secreti à principe pacis, in exilio degimus; sepositi à patria pacis; hoc est, ab illa, quæ sursum est, Jerusalem, in hac terra colluvione vivimus. Tunc imperturbabilis erit pax, cum ad cœtrum omnis boni dabitur aditus, & exuti mortuæ tatis exuviis, arctè cum principio nostro, Deo, qui in principio creavit cœlum & terram; relictâ terra ingressi cœlum, Conjungemur. Quare cum divinum proprium sit esse omnino immobile, totum unum multiplicare vacuum, molestiarum omnium expensæ & contrariorum inane, se contentum, atque in bono, quod affectionem omnem exhaurit, felicissimè quiescens. Anima Deum possidens, & ab eo clarissimis radiis illuminata, & affluentia omnium bonorum circumamicta, illum statum, & quietem invenitur. Hujusmodi plenam pacem frustra in hujus vite curriculo expectes, supra Empyreum tutum sibi, nullis mutationibus obnoxium, nacta est domicilia